

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes, det er interessant, at en minister ikke vil være minister. Ministeren vil ikke udarbejde et forslag til, hvordan man kan sælge noget jord, som kunne udlægges til natur, det vil sige, at staten kunne opkøbe noget natur, som for øjeblikket er udlagt som sommerhusgrunde, mod at vi til gengæld fik udlagt nogle andre sommerhusgrunde.

Jeg synes, det er interessant, at det er et folketingsmedlem, der skal lave det stykke arbejde. Jeg har altid opfattet det på den måde, at det er ministeren, der har hele systemet i ryggen, som sidder på pengene og oven i købet har et solidt flertal i ryggen, der skal komme med et forslag, og sådan som jeg opfattede det den dag, vi havde førstebehandlingen her i salen, var det ministeren, der sagde: Det her vil vi arbejde videre med. Men der skete bare ingenting, for sagen er, at på miljøområdet ønsker regeringen ikke at lave brede forlig. Man trækker altid det nemmeste forlig i en automat, og den automat er opstillet af Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg synes egentlig, det er utroligt, at vi har et folketingsmedlem, der ikke har lyst til at være folketingsmedlem. Det er da helt utroligt.

I forbindelse med naturbeskyttelsesloven spurgte man, om vi ville hjælpe med. Jeg tror, der blev stillet 30 ændringsforslag her og omkring 20 ændringsforslag til skovloven, og systemet udarbejdede svar til gavn for folketingsmedlemmerne, som kan bruge dem bagefter. Men nu vil fru Elsebeth Gerner Nielsen have, at ministeren skal påtage sig ansvaret for, at fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke har arbejdet videre med sit forslag, og det synes jeg simpelt hen ikke er rimeligt. Hvis fru Elsebeth Gerner Nielsen gerne ville have fremmet sit forslag, hvorfor gik fru Elsebeth Gerner Nielsen så ikke gik i gang med det? Det er da tilladt, at man kan sende signaler om, hvordan og hvorledes man har lyst til at gøre.

Jeg siger det, fordi der skete det under førstebehandlingen, at da jeg som minister gik herop og kommenterede fru Elsebeth Gerner Niensens forslag, lød svaret fra fru Elsebeth Gerner Nielsen, at nu skulle ministeren altså lige passe lidt på, at han ikke bare tog hele hånden, fordi man rakte en lillefinger frem. Jeg synes da, det er helt automatisk, at man selv tilkendegiver, hvordan

ens forslag skal forstås. Det er da folketingsmedlemmets opgave, det kan man da ikke overlade til ministre.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

I forbindelse med naturbeskyttelsesloven og skovloven stillede oppositionen stribevis af ændringsforslag. Vi var enormt grundige, vi lavede en meget stor del af arbejdet selv, men ministeren gad ikke engang tage ordet her i salen til et eneste af ændringsforslagene.

Kl. 13.50

Og hvad kan vi lære af det som opposition? Vi kan lære, at hvis der overhovedet skal være nogen forestilling om, at vi kan få regeringen med på noget, skal regeringen selv komme med det, for hvis oppositionen kommer med det, stemmer man garanteret ikke for, ja, man gider ikke engang kommentere det. Det er politisk dovenskab!

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er tankevækkende, at man skal høre stærke ord som politisk dovenskab fra et folketingsmedlem, som i grunden selv har udvist det ved ikke at få bragt sit eget forslag frem.

Jeg vil bare sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at vi er jo nogle, der har været medlemmer af Folketinget et godt stykke tid. Vi har været her så længe, at vi kan huske den tidligere regering, vi kan huske, at fru Elsebeth Gerner Nielsen også har været minister, og der er nu ikke meget, der ser forskelligt ud i forhold til den gang, vil jeg bare sige. Det er helt almindeligt, at folketingsmedlemmer selv finder ud af, hvilke forslag de vil stille, og det er i øvrigt helt, som det plejer at være, at systemet hjælper med til at udforme ændringsforslag, nøjagtig som det skete med skovloven, og nøjagtig som det skete med naturbeskyttelsesloven. Det kunne også være sket her.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes i og for sig, det er godt, vi her ved samlingens afslutning får denne lille debat om, hvordan den parlamentariske situation er med hensyn til forhandlinger om miljø, natur og landbrug.

Jeg vil altid huske ministeren positivt for, at alle partier blev indbudt til vandmiljøforhandlingerne, ligesom ministeren også i sin tid ind-